

E primitivu se scaimba:

- a) in κ, sub accentu, urmandu z sau ε, pr. ceru, κερz, κερε; κκνz, κκνz lat. gena, penna;
- b) in z, dupa cosunatoriele vertose neurmandu ε sau i, pr. βzδδ, πzρδ, φzτδ, πzκατδ in locu de vedu, peru, fetu, pecatu; alt'mentea remane ε pr. βεzi, περι, φεzi, φκτε; si dupa δ diumetatitu in capetulu cuventeloru, pr. ηωδz lat. novem, nobis, novae; βωδz lat. vobis, δωδz lat. duae;
- c) in i, urmandu η si dupa acest'a ε au i, pr. βινε, διντε, πzριντε-zi, φιεριντε; inse celi vechi cu ε: βενε, δεντε, μεντε, κδβεντε, μορμεντε, πzρεντε, φιερεντε, βενε, μενε etc. in locu de minte, κδβιντε, μορμιντε, βινε, μινε. Inca si in unele nume terminate in enu si ena cu ε lungu la latini, pr. κινz, βενινδ, πλινδ-z etc. lat. cena, venenum, plenus-a;
- d) in κ, urmandu η si dupa acest'a vocale vertosa, pr. φκνδ, cκνδ, βκνz, βκνατδ, μκνατδ, βκναδδ, αβκναδδ, βκντδ, κδβκντδ, μορμκντδ etc. lat. foenum, sinus in locu de senus ital. seno fr. sein, vena, venatus, menatus, vendo, habendo ital. avendo, ventus, conventus ant. coventus fr. couvent, monumentum; inca si cadiendu η, pr. in φρκδ lat. frenum, seau molianduse cá in κκνδ in locu de κκνδ lat. minare, ital. menar. fr. mener. Mai pucine se afla cu ρ. pr. in βκρτοδ, βκρτδτε, ital. si fr. vertu, vertu; cele mai multe cu z, pr. βzρδ, πzρδ etc.

Nota.

1. E derivatu se afla dein z: